

ת"ד 7226/12/20 - מדינת ישראל נגד מג'יד סלים

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 7226-12-20 מדינת ישראל נ' סלים
תיק חיצוני: 446048/2020

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מג'יד סלים ע"י ב"כ עו"ד חנא מאהר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 26.04.2022 בכתב אישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות: **נהיגה כשברמזור אור אדום- עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "התקנות")**, **נהיגה בשכרות- עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]**, התשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה"), וסעיף 39(א) לפקודה, **נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודה, התנהגות הגורמת נזק- עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות.**
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22.07.2020 בסמוך לשעה 01:43 נהג הנאשם באופניים חשמליים בצומת הרחובות ינאי - שלמה המלך (להלן: "הצומת") בירושלים. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות בכך שבהגיעו לצומת שהינו צומת מרומזר לא ציית לרמזור האדום בכיוון נסיעתו ונכנס לצומת. כתוצאה מכך ארעה התנגשות עם רכב פרטי תוצרת "סוזוקי", מ.ר. 97-747-63 אשר נכנס לצומת בחסות האור הירוק.
3. כתוצאה מהתאונה נפגע הנאשם ונזקק לטיפול רפואי. אותה עת נהג הנאשם באופניים כאשר הוא שיכור בכך שבגופו נמצא אלכוהול בריכוז של 160 מיליגרם ב-100 מיליליטר דם.
4. הנאשם נעדר עבר פלילי. מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2010 ולחובתו 24 הרשעות קודמות.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

עמוד 1

5. ביום 29.12.2022 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. מהתסקיר ניתן ללמוד כי הנאשם בן 30, רווק המתגורר בעיר העתיקה בירושלים. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. עובד ב-4 השנים האחרונות בתחום הניקיון.
6. בהתייחסותו לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום טען הנאשם כי התאונה התרחשה בשל בעיה טכנית באופניים שלא אפשרה לו לעצור. הנאשם הוסיף כי לא חש תחת השפעת אלכוהול משמעותית ולא ידע שאסור לו לנהוג על אופניו תחת השפעת אלכוהול.
7. שירות המבחן התרשם כי יחסו של הנאשם לתאונה ולעברו התעבורתי מצמצם ומטשטש וכי הוא מתקשה להבין את הסיכון ולבחון אלטרנטיבות להתנהלותו. בנוסף, שירות המבחן התרשם כי ברקע העבירה ישנם דפוסי התנהלות וחשיבה אימפולסיביים, וקושי משמעותי להפעיל שיקול דעת מותאם ובוגר.
8. בבואו להעריך את רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, זיהה שירות המבחן דפוסי שימוש לרעה בחומרים אסורים, דפוסי התנהלות אימפולסיביים, קושי בקבלת החלטות והפעלת שיקול דעת מותאם וקושי בקבלת אחריות אישית, המהווים גורמי סיכון להישנות עבירות על אף העובדה שבדיקות שתן מצאו כי הנאשם נקי מסמים. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא הורתע מענישה קודמת, הפנה לחזרתיות בעבירות המבוצעות ולכך שמתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו העבריינית ולהגיע לתובנות ביחס למצבו וביחס לצורך לשנות את דרכיו.
9. כגורמי סיכוי לשיקום הנאשם, התרשם שירות המבחן כי מדובר בבחור צעיר, ללא רישום פלילי, אשר החזיק בעבודה מסודרת ומביע שאיפות נורמטיביות לחיות חיים תקינים.
10. לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על ענישה מציבת גבול, וכן ענישה הרתעתית צופה פני עתיד. עם זאת, עקב הרצון למנוע חשיפה לסביבה עבריינית, שירות המבחן המליץ על מאסר בעבודות שירות, לצד פסילה משמעותית, פסילה מותנית, קנס ומאסר על תנאי.
11. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר במסגרת של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה הפנה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, לעובדה שמדובר בעבירות חוזרות אשר לא הרתיעו הנאשם למרות העונשים שהושתו עליו, והעובדה שעונשי מאסר ופסילה על תנאי משמעותיים מרחפים מעל ראשו.

13. ב"כ המאשימה הפנה גם לתסקיר שירות המבחן ולגורמי הסיכון וביקש לדחות המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריא וזאת לצרכי מניעה והרתעה.
14. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה במקרה דנן מתחיל ממאסר על תנאי ויכול ויגיע עד 15 חודשי מאסר וביקש להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה של שישה חודשים במצטבר, דהיינו, 18 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם פסילה של 10 שנים כעולה מסעיף 40א לפקודה וכן מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.
15. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בתיק חריג. לדבריו, יש להקל עם הנאשם משום שהוא רגיל לצרוך אלכוהול והשפעת האלכוהול עליו פחותה מההשפעה על אדם מן המניין. בנוסף, לדבריו יש להתחשב בכך שנקי מסמים, בכך שלא ידע כי נהיגה בשיכרות אסורה גם על רוכב אופניים ובכך שהוא הנחבל היחידי בתאונה.
16. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בענישה צופת פני עתיד ולהאריך את עונש המאסר המותנה. כמו כן ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות. לעניין הפסילה, ביקש לא לפסול את הנאשם ל-10 שנים.
17. הנאשם העיד בפני, הביע חרטה וסיפר מתחתן בקרוב ואינו עובד מאחר וצפוי לעונש מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

18. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, יש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).
19. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצע הנאשם הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך כמו גם חלוקת הנטל הכלכלי הנובע מגרימת חבלות בתאונת דרכים.

20. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הגבוה עקב הסיכון שהתממש.

21. לעניין חומרת העבירה של נהיגה בשכרות נפנה לרע"פ 5355/22 **נתנאל עמוס נגד מדינת ישראל** (28.8.22) שם נקבע על ידי כבוד השופט אלרון:

"טרם סיום - לא ניתן שלא לעמוד, פעם נוספת, על חומרת עבירת נהיגה בשכרות, אשר מעמידה בסיכון את שלום הציבור וביטחונו (רע"פ 3032/22 נוביק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.5.2022)). תחילתה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או סמים - ידועה; אולם סופה ולאילו נזקים הייתה גורמת בדרכה, לגוף או לרכוש - מי ידע. משכך, יש לשוב ולהזכיר כי יש לנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים בשכרות למען יירתעו ויתרחקו פורעי חוק מהדרכים (רע"פ 4766/19 יחיה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (15.7.2019))."

22. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לנסיבות התאונה אגב מעבר בצומת באור אדום, לכמות האלכוהול הגבוהה (יותר מפי 3 מהמותר) ואת הנזק שהיה עלול להיגרם. ואולם בבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ויכולתו להבין את הפסול במעשיו (סעיפים 40ט(5)-ו(6) לחוק העונשין), לא ניתן להתעלם מדברי הנאשם שכלל לא ידע כי נהיגה בשיכרות אסורה בעת נהיגה באופניים. גם ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי הדבר נודע לו לראשונה אגב טיפולו בתיק זה. אמנם ככלל, לא ניתן להתחשב בטענת נאשם כי לא ידע הדין הנוהג. ואולם במקרה דנן אין מחלוקת כי נהיגת אופניים חשמליים בזמן פסילת רישיון מותרת ונהיגה בשיכרות אסורה. אין מחלוקת כי הנאשם נהג באופניים בזמן שרישיונו פסול על ידי בית המשפט ולא הואשם בנהיגה בזמן פסילה. התחשבתי גם בכך שהנאשם הוא הנחבל היחידי והחבלות שנגרמו לו אינן חמורות.

23. אני דוחה מכל וכל טענת ב"כ הנאשם ולפיה יש להקל עם הנאשם מאחר ורגיל בשתיית אלכוהול ולא חש בהשפעת האלכוהול על נהיגתו. אין המדובר בשכרות גבולית. תוצאת מכשיר הינשוף מגלה כי הנאשם צרך כמות גבוהה של אלכוהול ולכך יש להוסיף את נסיבות התאונה ואובדן השליטה על האופניים, המתיישבות עם צריכת אלכוהול בכמות משמעותית.

מדיניות הענישה הנוהגת

24. מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נובע בראש ובראשונה מלשון סעיף 39א לפקודה הקובע חובת פסילה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם הורשע בשנה שקדמה, פסילה שלא תפחת מארבע שנים וזאת בהיעדר נסיבות מיוחדות.

בכל הנוגע לגרימת התאונה, סעיף 38(2) לפקודה קובע פסילת מינימום לתקופה שלא תפחת מ-3 חודשים.

25. לכך יש להוסיף הוראת סעיף 40א לפקודה, הקובע חובת פסילה לתקופה שלא תפחת מעשר שנים כאשר בעשר השנים שקדמו הורשע כבר פעמיים בעבירות של נהיגה בשיכרות או נהיגה בזמן פסילה זולת אם שוכנע בית המשפט כי אין בהמשך הנהיגה משום סכנה לציבור.

26. על הפסיקה הנוהגת במקרים של נהיגה בשיכרות וגרימת תאונת דרכים ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

- רע"פ 7002/13 פשקוב נ' מדינת ישראל (8.12.13), נדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל על אף שנעדר עבר פלילי. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בהיעדר מוטיבציה מצד הנאשם להירתם לתוכנית טיפולית וזאת על אף נסיבות קשות. ערעור למחוזי נדחה, בית משפט העליון אישר את העונש וקבע כי העונש הוא אינו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת."

- רע"פ 9679/10 מגן נ' מדינת ישראל (4.01.11) נדון בבית משפט שלום לעונש של מאסר על תנאי ו-35 חודשי פסילה וכן עונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

- רע"פ 3209/10 מגר נ' מדינת ישראל (26.8.10) בימ"ש השלום גזר עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך שלוש שנים; קנס בסך 10,000 ש"ח; וכן חודש מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים. ערעור שהגיש המבקש התקבל חלקית והקנס הופחת לסך של 5000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

- עפ"ת 8701-07-12 גונצרוב נ' מדינת ישראל (2.10.12). המדובר בשכרות גבוהה מאוד (1.475 מיקרוגרם). נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל, 6 שנות פסילה, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ועוד.

בית המשפט המחוזי ביטל עונש המאסר לאור נסיבותיו (עולה חדש שהביע רצון להיגמל ועבר נקי).

- ע"פ 4966/09 בן עמי נ' מדינת ישראל (10.01.10) לאור שכרות משמעותית (800 מיקרוגרם) נדון ל-45 יום מאסר, מאסר על תנאי ו-3 שנות פסילה. ערעור התקבל ובית משפט המחוזי הפחית עונש המאסר ל-14 ימים לאור נסיבותיו עבר תעבורתי שאינו מכביד.

- עפ"ת (מחוזי מרכז) 46805-11-15 בראמי נ' מדינת ישראל (19.5.16). נדון ל-7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה למשך 32 חודשים, ערעור נדחה.

- עפ"ת 35900-05-13 טבאחי נ' מדינת ישראל (7.8.13) נדון ל-250 שעות של"צ, מאסר על תנאי ופסילה למשך 34 חודשים. המדובר בכמות גבוהה (895 מיקרוגרם) ובתאונה ללא נזקי גוף. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש אינו חורג ממתחם הענישה, אך לאור עבר תעבורתי קל ונסיבות אישיות הופחת עונש הפסילה כך שתעמוד על 27 חודשים.

- עפ"ת 27610-06-14 גרינברג נ' מדינת ישראל (3.7.14), נדון ל-45 ימי מאסר וארבע שנות פסילה. בית המשפט המחוזי קבע כי בנסיבות של שכרות גבוהה לצד גרימת תאונת דרכים, גם ללא שנגרמו חבלות בגוף, עונש מאסר בפועל נמצא ברף העליון של מתחם הענישה.

- עפ"ת 55905-06-14 גלפר נ' מדינת ישראל (4.9.14), נדונה ל-3 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות, פסילה 40

חודשים ומאסר על תנאי. המדובר בשכרות גבוהה (1075 מיקרוגרם), בית המשפט המחוזי קיבל הערעור וביטל עונש המאסר לאור היות המערערת אם חד הורית ל-2 ילדים.

27. סבורני כי לעניין עונש המאסר, מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי, כפי שטענו הצדדים, ויכול ויגיע עד למאסר של 12 חודשים. לעניין הפסילה המתחם נע מ-3 שנים ויכול ויגיע עד 10 שנים.

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, התחשבתי לקולא בנטילת האחריות ובחיסכון בזמן שיפוטי יקר, בהבעת החרטה הכנה ובהיעדר עבר פלילי. כמו כן התחשבתי בהמלצת שירות המבחן ולאור נימוקיו להימנע ממאסר מאחורי סורג ובריח על מנת שלא להסיגו לאחור. לקחתי בחשבון את גילו הצעיר ואת כוונתו להקים משפחה בקרוב.

29. לחומרא יש לראות את עברו התעבורתי המכביד, את העובדה שהמדובר בעבירה חוזרת ובעובדה שהנאשם לא הפנים חומרת מעשיו על אף העונשים שנגזרו עליו.

ביום 17.7.19 הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות ונדון בין היתר לעונשים הבאים: מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, בר הפעלה בתיק זה, פסילה למשך 20 חודשים, 150 שעות של"צ ופסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

ביום 17.6.19 הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעה ונדון בין היתר למאסר בפועל למשך 7 ימים, מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה בתוקף, פסילה למשך 11 חודשים וכן פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

ביום 2.10.13 הורשע בעבירות של פקיעת רישיון נהיגה, נהיגה בשיכרות ובזמן פסילה ונדון בין היתר למאסר בפועל למשך 3 חודשים, פסילה למשך שנתיים ומאסר על תנאי.

כמו כן לחובתו מספר עבירות של נהיגה באופניים ללא קסדה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי ציות לרמזור אדום ועוד.

30. שקלתי טענת המאשימה ולפיה יש לפסול את רישיונו של הנאשם למשך עשר שנים כהוראת סעיף 40א לפקודה.

וראו לעניין פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 5062-20 **מדינת ישראל נ' עודה** (27.4.21) שם נפסק על ידי כבוד השופט אלרון:

"מכך שהמחוקק קשר בין מועדותיו של נאשם ובין מספר ההרשעות שנצברו לחובתו - להבדיל ממספר העבירות שבגינן הורשע - ניתן להסיק כי העונש הקבוע בסעיף 40א לפקודת התעבורה נועד לשקף את העמדה שלפיה קיים פסול מיוחד בכך שאותו אדם לא

נרתע מלהמשיך ולבצע עבירות תעבורה חמורות אף לאחר שנגזר דינו. הטעם לגישה זו נעוץ בהשקפה כי קיים פסול חברתי בהתנהגותו של אדם אשר ממשיך לבצע עבירות גם לאחר שנגזר דינו בגין עבירות קודמות. התנהגות מעין זו מעידה על "אנטי-חברתיות" חמורה יותר מאשר במקרים שבהם אדם ביצע מספר עבירות טרם הספיק להיענש על כך, שכן חזרתו על ביצוע העבירות, גם לאחר שנגזר דינו, ממחישה כי לא היה בעונשים הרגילים הקבועים בחוק כדי להרתיעו ולמנוע ממנו לשוב לסורו (ראו למשל ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין כרך ג, 297-296 (1992); וראו גם ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119 (2005)). "

עדיין, לפי סעיף 40א לפקודה רשאי בית המשפט להורות על פסילה פחותה מעשר שנים בהתקיים שני תנאים מצטברים. הראשון, קיום נסיבות מיוחדות שיפורשו בפסק הדין; והשני, כאשר שוכנע בית המשפט כי אין בהמשך נהיגתו של הנאשם משום סכנה לציבור.

אין להתעלם מכך שהנאשם הפנים היותו בפסילה ולא נהג ברכב שנהיגתו אסורה בזמן פסילה. נתתי דעתי גם לעובדה שהעבירה הראשונה אשר קשורה לסעיף 40א בוצעה בשנת 2013 והנאשם נעדר עבר תעבורתי רלוונטי לסעיף עד שנת 2019. כמו כן התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם, בהיעדר עבר פלילי ובכך שמחזיק בעבודה מסודרת ומביע רצון לחיות חיים תקינים ונורמטיביים.

על כן סבורני כי במקרה דנן יש מקום לחרוג מהוראת סעיף 40א. עדיין יש מקום להחמיר בעונש הפסילה באופן משמעותי.

31. נגד הנאשם תלוי ועומד כאמור עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים כפי שנפסק בבית משפט לתעבורה בתל אביב בתיק 1675-07-18 מיום 17.7.19 בו הורשע בעבירה של נהיגה בשיכרות.

32. סעיף 56(א) בחוק העונשין קובע כדלקמן:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

33. לא מצאתי גם בנימוקי ב"כ הנאשם מדוע יש מקום להורות על הארכת עונש המאסר על תנאי שהושת כנגד הנאשם אשר נכח בדיון ושב לבצע העבירה בה הורשע כשנה לאחר גזר הדין. נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה באופניים חשמליים. עדיין המדובר בכלי דו גלגלי אשר עלול להוות סכנה להולכי רגל כמו גם לנהג עצמו.

34. מצאתי כי לאור הנסיבות במקרה דנן, לאור שילוב העבירות, לאור עברו התעבורתי, אין מקום למקם הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה ויש להשית עונש של מאסר בפועל. לאור המלצת שירות המבחן ומאחר והנאשם נעדר עבר פלילי, מצאתי להורות כי עונש המאסר ירוצה במסגרת של עבודות שירות.

35. התחשבתי בעובדה שהנאשם הפקיד רשיונו בתיק זה כבר ביום 26.4.22.

36. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 3.12.23.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, בכפוף לכל דין.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 2 חודשים.

ג. אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בתל-אביב בתיק 1675-07-18 ביום 17.7.19 לריצוי באופן מצטבר.

סה"כ ירצה הנאשם 8 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ד. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 שנים.

הנאשם פטור מהפקדת רשיון נהיגה.

המזכירות תחשב מועד הפסילה מיום 26.4.23.

מובהר לנאשם כי תקופת המאסר בתיק זה לא תימנה כחלק מהפסילה.

ה. אני מורה על הפעלת עונש פסילת רשיון למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בתל-אביב בתיק 1675-07-18 ביום 17.7.19 לריצוי באופן חופף.

ו. אני מורה על הפעלת עונש פסילת רשיון למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 14484-12-17 ביום 17.6.19 לריצוי באופן חופף.

ז. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ח. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם עבירות של נהיגה בפסילת רשיון ו/או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף ו/או תקנה 26(2) ו/או סעיף 62(3) שעניינם עבירות של נהיגה בשכרות ו/או תחת השפעת סמים/אלכוהול.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.